

MOUCHA

Seděla na kmeni vrby
pozorujíc
kus bitvy u Kresčaku,
řev,
supění,
sténání,
dupoty a pády.

Za čtrnáctého útoku
francouzské jízdy
se spářila
s hnědookým mušakem
z Vadincourtu.

Třela si nožky
na rozpáraném koni,
přemýšlejíc
o nesmrtelnosti much.

S ulehčením usedla
na modrý jazyk
vévody z Clervaux.

Když padlo ticho
a jenom šepot rozkladu
obcházel těla

a jenom
několik rukou a nohou
se ještě škubavě rvalo pod bukem,

MOSCA

Reposant en un tronc de salze
observava
part de la batalla de Crécy,
crits,
grunys,
gimecs,
trepitjades i caigudes.

Durant la catorzena càrrega
de la cavalleria francesa
s'aparellà
amb un mascle d'ulls marrons
de Vadincourt.

Es fregava les potes
a la gropa d'un cavall esventrat,
reflexionant
sobre la immortalitat de les mosques.

Alleujada es posà
a la llengua blava
del duc de Clairvaux.

Quan es féu el silenci
i tan sols el mormol de la putrefacció
encerclava els cossos

i un parell de braços i cames
a batzacades
encara es contreien sota els faigs,

začala klást vejce
na jediné oko
Johanna Uhra,
zbrojmistra králova.

A při tom ji sezobl rorýs
prchající
z hořících Estrées.

(De *Slabikář*, 1961)

començà a dipositar els seus ous
en l'únic ull
de Johann Uhr,
l'armer del rei.

Llavors la devorà una merla
que fugia volant
d'Estrées en flames.

(De *Sil·labari*, 1961)

FILOZOFIE PODZIMU

Paprsky posledního slunce
tápají prstíčky po žlutém listí
venku. V okně se odráží
kniha a silueta a
silueta, svatozář vlasů,
jsme letos
prostoupeni historií
jako pavučina světlem.

Táži se, zda panující
nedostatek géniů
není způsobem vymizením
terciárních stádií luetických.

Pavouček boží jakýsi
vznáší se nad tebou, nade mnou,
a nad aspirinem.

(De *Naopak*, 1982)

FILOSOFIA DE LA TARDOR

Els raigs de l'últim sol
temptegen amb els ditets les fulles grogues
de fora. A la finestra es reflecteixen
el llibre i la silueta i
la silueta, una aurèola als cabells,
enguany estem
amarats d'història
com ho està la teranyina de llum.

Em pregunto si la imperant
carència de genis
no deu ser per la desaparició
dels estadis luètics terciaris.

Una bona aranyeta qualsevol
penja damunt teu, damunt meu
i damunt de l'aspirina.

(De *Al contrari*, 1982)

POSLEDNÍ NOČNÍ AUTOBUS

Poslední autobus doznívá
v hloubi
páteřního kanálu
noci.

Hvědny se chvějí,
pokud neexplodují.

Není jiných civilizací.
Je jen něžný
galaktický strach
na bázi metanu.

(De *Interferon čili o divadle*, 1986)

DARRER AUTOBÚS NOCTURN

S'apaga la remor de l'últim bus
en la profunditat
del canal medul·lar
de la nit.

Titil·len les estrelles
si no és que exploten.

No hi ha més civilitzacions.
Tan sols una lleugera
por galàctica
a base de metà.

(De *Interferon o sobre el teatre*, 1986)

1751

Tohoto roku Diderot začal publikovat Encyklopedii a v Londýně byl založen první ústav pro choromyslné. Takže začalo rozpočítávání na rozumné, kteří se halí do slov, a nerozumné, kteří si rvou z těla peří.
Básníci se museli učit provazochodectví.
A méně bystří klauni začali pro jistotu vydávat předpisy o normalitě.

(*De Syndrom Mizející Plíce*, 1990)

1751

Aquest any Diderot començà a publicar
l'Enciclopèdia i a Londres es va obrir
el primer hospital per a bojos. D'aquesta forma s'inicià
la distinció entre sensats, que s'embolcallen
de paraules, i insensats, que s'arrenquen
les plomes del cos.
Els poetes van haver d'aprendre funambulisme.
I pallasos menys aguts començaren
a treure ordenances sobre la normalitat.

(De *Síndrome del pulmó evanescent*,¹ 1990)

1. NdT: Síndrome del pulmó evanescent: Per bé que la paraula txeca remeti a «evanescent», en el camp de la medicina és potser més usual dir-ne «Síndrome del pulmó hemorràgic».

NEPRODEJNÍ

A co stojí
mozek myšice,
a co stojí
sperma vorvaně?

Bílý týden
v haderných jednotkových domech,
výprodej
turmenských texasek
a Sebraných spisů
na krepovém papíru.

A co stojí duše?

A co stojí
putýnka krve,
z níž je tak málo jantarového séra,
tak málo protilátek
proti červeným Šajlokům?

Co jsme stáli,
ještě než jsme se stali
bezcnými?

(*De Syndrom Mizející Plíce*, 1990)

NO EN VENDA

I què val
el cervell d'un ratolí,
i què val
l'esperma del catxalot?

Setmana blanca
a les botigues de tot a cent,
liquidació a preus de saldo
de texans turcmans
i Obres completes
en paper de crepè.

I què val l'ànima?

I què val
una cubeta de sang
que tan poc sèrum ambarí dóna,
i tan pocs anticossos
contra els Shylocks vermells?

¿Què valíem nosaltres
abans de perdre
tot valor?

(De *Síndrome del pulmó evanescent*, 1990)

PARNÍ VŮZ

Když Josef Božek, mechanikus,
sestrojil svůj parou poháněný
vůz a po něm i člun vodní,
sedm sáhů dlouhý,
uspořádal 1. června 1817
veřejnou produkci ve Stromovce,
vysoké šlechtě a
ctěnému publiku
po zapravení vstupného
přístupnou.

Hned po zahájení
strhl se prudký liják
a v nastalém zmatku
někdo ukradl pokladnu se vstupným.

Čímž mechanikus Božek
přišel na mizinu.

Parní vůz rozmlátil kladivem.

Od těch dob v Čechách
český samohyb parní
nejezdil.

Jen prudké lijáky
často se opakovaly.

(De *Syndrom Mizející Plíce*, 1990)

VEHICLE DE VAPOR

Quan Josef Božek, mecànic,
construí el seu vehicle propulsat
a vapor i després un vaixell fluvial i tot
de tretze metres d'eslora,
organitzà l'u de juny de 1817
un espectacle públic al parc de Stromovka
per a l'alta noblesa i
per al respectable públic,
previ pagament del bitllet
d'entrada.

Tot just després de la inauguració
esclatà un sobtat aiguat
i en la confusió general
algú s'endugué la recaptació.

De manera que el mecànic Božek
de cop es va trobar arruïnat.

Va destruir el vehicle de vapor amb un mall.

D'aleshores ençà a Bohèmia
no es va tornar a veure
cap autopropulsor a vapor txec.

Però d'aiguats sobtats,
n'han esclatat amb freqüència.

(De *Síndrome del pulmó evanescent*, 1990)

NINIVE

Hliněné tabulky kvílí:
Nastaly zlé časy, bohové se zlobí,
děti neposlouchají a
každý chce napsat knihu.

Proč nechodí pěvci jako dřív
dům od domu, vyjíce býčý
hrdinské zpěvy?

Stihla je ploskolebost
a zánět hrtanu žabí?

Do tabulek ryjí pěvci, sípajíce,
bují knihovny, jimiž už nikdo
nikdy nepronikne
a uprostřed nich
zaniká Ninive.

(*De Syndrom Mizející Plíce*, 1990)

NÍNIVE

Les tauletes d'argila es lamenten:
Són mals temps, els déus estan enfadats
els nens no escolten i
tothom vol escriure un llibre.

¿Per què no passen com abans
els bards casa per casa
udolant els seus cants de gesta taurins?

¿Que pateixen d'encefalograma pla
i d'una laringitis de granota?

Graven les tauletes els bards, afònics,
proliferen les biblioteques, en les quals
ningú no penetrarà
i enmig de les quals
Nínive s'extingeix.

(De *Síndrome del pulmó evanescent*, 1990)

SYNDROM VÁCLAVSKÉHO NÁMESTÍ*

Prosinec.

Jedenáctá hodina večerní
pozlacená sodíkovým světlem, smog ticha
při zemi. Jízdni kníže bronzovým okem sleduje
pěší hlídku. Tu a tam silueta chodce,
spíše neskutečná.

Avšak z koruny lípy, která zapomněla
ztratit listí, mocným hlasem zpívá kos,
píseň stoupá vzhůru a klesá do metra,
píseň jediného prosincového
schizofrenního kosa,
mocná, trvalá píseň jediného
schizofrenního kosa,

ano, ovšemže,
píseň.

(De *Syndrom Mizející Plíce*, 1990)

* (1988)

SÍNDROME DE LA PLAÇA VENCESLAU*

Desembre.

Les onze del vespre,
daurat per la llum de sodi, l'*smog* del silenci
ran de terra. Amb ull de bronze, el príncep a cavall
segueix la patrulla de ronda. Aquí i allà passa una silueta
més aviat irreal.

Emperò a la capçada del til·ler que s'oblidà
de perdre les fulles, amb veu potent canta una merla,
la cançó s'eleva i cau al metro,
la cançó de l'única merla
esquizofrènica de desembre,
la potent i contínua cançó de l'única
merla esquizofrènica,

sí, certament,
una cançó.

(De *Síndrome del pulmó evanescent*, 1990)

* (1988)

KURU, SYNDROM USMÍVAJÍCÍ SE SMRTI

Nejsme Foreové na Nové Guinei,
nepěstujeme rituální kanibalismus,
netrpíme pomalým virem, který
vyvolává degeneraci
mozku a míchy s křečemi, třesy
s progresivní demencí
s příslušným šklebem,

jen se usmíváme,

rozpačitě se usmíváme,

rozpačitě se usmíváme,

rozpačitě se usmíváme.

(De *Syndrom Mizející Plíce*, 1990)

KURU, LA SÍNDROME DE LA MORT SOMRIENT

No som els Fore de Nova Guinea,
no practiquem el canibalisme ritual,
no acumulem virus lents que
causen la degeneració
del cervell i l'espina amb espasmes, tremolors
amb demència progressiva
amb el rictus corresponent,

tot just somriem,

confosos, somriem,

confosos, somriem,

confosos, somriem.

(De Síndrome del pulmó evanescent, 1990)

JOBŮV SYNDROM

Tělo už ani nepoznávalo sama sebe.
Z hnízd v kůži
vylétali drobní upírci
s fluorescentníma očima.

Nemoc jako nahožábrý plž.
Nemoc jako menhir vztyčený
z horizontálního bělobdění.

V černé hloubce principu ovšem
pod všemi přiškvary
i Job ještě
je poněkud rád na světě,

nevěda.

(*De Syndrom Mizející Plíce*, 1990)

SÍNDROME DE JOB

El cos ja no es reconeixia a si mateix.
Dels nius a la pell
eixien volant vampirs menuts
d'ulls fluorescents.

Un mal com un gasteròpode nudibranqui.
Un mal com un menhir dreçat
en una horitzontal nit en blanc.

En el fons negre del principi certament,
sota totes les crostes
fins i tot Job encara
està prou content de viure,

ignorant.

(De *Síndrome del pulmó evanescent*, 1990)

ČASOPROSTOR

Až budu velký a ty budeš maličkej,
tak...

(V Kaluzově teorii je pátá dimenze
představována jako kruh spojený
s každým bodem obyčejného časoprostoru)

...tak až umřu, to už nikdy nebudu?

Nikdy.

Nikdy nikdy?

Nikdy nikdy.

Jo ale nikdy nikdy nikdy?

Ne... Ne nikdy nikdy nikdy.

Jen nikdy nikdy.

Tak jsme podali
malý rodinný příspěvek
kvantovému problému
jedenácti-rozměrné supergravitace.

(De *Syndrom Mizející Plíce*, 1990)

ESPAI-TEMPS

Quan sigui gran i tu siguis petit,
llavors...

(A la teoria de Kaluza la cinquena dimensió
està representada com un cercle annex
a cadascun dels punts de l'espai-temps normal)

... llavors quan sigui mort, ja no seré mai més?
Mai més.

Mai, mai?

Mai, mai.

Ja, però mai, mai, mai?

No... no mai, mai, mai.

Només mai, mai.

Així hem aportat
la petita contribució familiar
al problema quàntic
de la supergravitació hendecadimensional.

(De *Síndrome del pulmó evanescent*, 1990)

POMPEJE

V Pompejích
po drkotavě dlážděné
ulici Venušině
v plném antickém slunci
vleče Karkulka
dárkový koš.

Taková krásná chvíle.

Babička má
genitální herpes, ale
neví, co to je.

V koláči je
zadělána cholera.
Ale centurioni
nevěří na infekci.

Takové krásné časy.

V dálce
mručí hora Vesuv a hoří
zemní plyn,
ale geologie
skončila s Empedoklem
v jícnu Etny.

Taková perfektní epocha.

Světélka světlušek blednou už.
Brzy

POMPEIA

A Pompeia
pel paviment trontollant
del carrer de Venus
en ple sol antic
arrossega la Caputxeta
el cistell dels regals.

Quins bons moments!

L'àvia té
herpes genital, però
no sap ni què és.

El pastís s'ha preparat
amb bacteris del còlera,
però els centurions
no creuen en infeccions.

Quins bons temps!

A la llunyania
gruny el mont Vesuvi i crema
el gas natural,
però la geologia
s'acaba amb Empèdocles
al cràter de l'Etna.

Quina època tan perfecta!

Les llumetes de les cuques de llum ja s'apaguen.
Aviat

budou všichni zabezpečeni
v kamenném bahnu jako
rozinky nesmrtelnosti

a během vykopávek budou znít
chorály Hamletů, vlků a konkubín
o tom, jak bylo dobře.

(De Narození Sisyfovo, 1998)

quedarem tots protegits
per un llim de pedra com
panses d'immortalitat

i durant les excavacions sonaran
corals de Hamlets, de llops i concubines
sobre que bé que havia estat abans.

(De *El naixement de Sísif*, 1998)